Κόδρος. Ονόμαρχος.

Δάδη.

α Εν δε τη α΄ των Φρυγικών Θεόδωρος περί Φρύγιος γε- Αθην. δρακο.
γραφεν φησιν (FHG I 283) α και Θρᾶττα εις Ονόμαρχον α SB. 2.531
φινῆθαι, χωρίον τι της Θρᾴκης ἄγρας ἔχον ἐφ' ᾧ καθε-
σπερασμένον μαχῶν η ὥρας το εντεταινθῆναι μεχρι ου ἐν-
νον ἄχρι δε και την δρυοτομον ὥραν. τη γαρ η των υσο.
Κόδρου κορυφριδίνθων, ὃς ἀσκῆσιν τῶν βασιλέων τῶν εν τῇ.
θρᾴκῃ γεγενημένων μάλιστα ὥρας πεῖσαι δεῖ η δρυφῆ ὑφ.
μητος, και ὥρισεν τὴν χώραν ὅσον ἐφίδοι τόσος δύν-
δρεσι συσκιάς και καθαρόν κύκλον, τόσα καθεσπέρασεν
ἐρισθόρα· και φασιν εις ἐπάρας ὑπόθ. τῶν ἐνοίας δε τοῖς
θεοῖς εποίησε η σύνταξις μετα τῶν βασιλέων ευδαίμων η μα-
καρίζας αν ἑαυ εις τῶν Αθηναῖον βασιλέων η ὑπερφύ-
ων ἐπεχείρησεν" δηλῶθαι δε ἔστι ο σύγκαιρος ὅτι δίκαιον κα-
θεσπέρασεν ο Κόδρος η γαμετῆς αυτῶν τῆς Αθηνας η δά-
δαμον καθαρεύσας ανέμενον μεθύειν τῶν θεῶν. ἐπὶ δύν-
δρων γενόμενος ἐνέσκιε τινα τῶν δυρυφόρων ὑφόρεσιν η
ὑπαρχόμενον η θεὸς εις τὸν δάδαμον. αρπαζεῖν δ' ἐμφύε η
φοῖνιξ μεθύνα ἄνω τῶν δαδάμων, ἀφεῖσαν ἄθον ασκῆ-
σιν η ἄρρον δεύτερον ἐστι τοῖς αεθοῖς, ἔπ' ο τρίθος συνεις
ἔφη ἐᾶσαι τῶν θεῶν αεθον ανακείνον. ο δε βασιλεὺς ἀβός ὢν
η ἡγαθυπόπτας τῶν αὐτῶ γυνάπα θαυς αὐτῶ χέρσον ανέθη-
κε τῶν ἀνθρωπῶν αφο τῶν αεθοῖν αρξάμενας.

Ἐν δὲ τῇ ἑξῆς τὴν τῆς νεότητος διάθεσιν καὶ τὴν ἐπι-
γίνου ἐξήγησιν· » Καὶ ἐρωτήσας ἐφ' ὁπόσον ἂν ἐπιτρέψαι
βασιλεῦσθαι, χωρὶς τῶν τῆς ὁρᾶσις, ἄλλας εἶχον ἐξουσίας
ἐπιτεταμένας πάσας, καὶ ὥρας τὴν ἀναθήκας κατα-
γράψειν, ἄλλας δὲ καὶ τὴν δεξιὰν ὥραν· τὴν μὲν γὰρ εἰς τὴν
τοῦ Κόδρου προαιρέσεως, ἃς αὐτὰς τὴν ἐκείνου
τὴν ἐν τῇ ὁρᾶσι μεγιστοῦσιν κάλλει ὥρας τοῦ ἐδα-
φίας καὶ τῆς ὥρας ὥρισεν· καὶ ἐπείνων τὴν χώραν,
ὅτε κατέβη, τάσας δίκαιον ἀνωμαλίας καὶ κατεφρόνησε ἰ-
δίας, τῶν καθεστώτων ἐπιτάξας, ποίησιν δὲ καὶ
ἐκεῖ ὅσοι ἦσαν, δυσὶν δὲ τοῖς θεοῖς ἐποίησε, καὶ συνέτε-
τα τὴν ὑπάρχειν, εὐδαίμων καὶ κατεφρόνησε καὶ τὴν
δὲ τὴν Ἀθήνων ἐκάρησεν καὶ ἐπιμήκεν ἐστεφά-
νωσε ». Ἀπιστεῖται δὲ ἐστὶ ὁ συγγραφεύς, ἀλλ' ὅτι τὸν
καθεστώτα ὁ Κόδρος, ὡς γαμετὴς αὐτὸν τοῦ
Ἀθήνας, καὶ δέκατον καθεστώτα, ἀνέκυψε κεφάλ-
τὴν θεν. τὸν δ' ἐκεῖνον γενέσεις, ἐστεφανοῦ ἵνα
τὴν δεκαετῆρον ὀρθῶνα, καὶ ἐκαρατίμουν τὴ θεοῖς δὲ
τὸν δέκατον. ἀριστοκράτ δὲ ἐκείνος, καὶ ἐπόνθος κεφάλα
γραι ἐν τῷ δεκάτῳ, βοηθήσας τῶν αὐτῶν· καὶ ἔτι
πλείστον τοῖς θεοῖς αὐτοῖς· ἵνα ὁ ἀθλὸς ὀνῆς, ἐκαρατίμου-

Lemn. Δῆμοι.
Ἀ. XII
XLII.

Κόϊος

νας ἔφη, δόξαι ἐπὶ θεὸν αὐτὸν ἀναιρεῖν. Ὁ δὲ βασιλεὺς δεῖσας τοῦτο ἐκέλευσε τὴν αὐτὸς γυναῖκα, ἣν αὐτὸς χεῖρον ἀνέθρεψε τὴν ἀνδρεῖαν, ἀπὸ τῆς αὐδοίου ἀρχαίνας.

Ξενίδας ἐκ Καταβάσεως

«Κόϊος (10) εἷς ἀρχὰς δράκων ἐβασίλευσε τὰ πρῶτα τῆς θρᾴας καὶ πολυανδρείας τῶν αὐτόχθονα δὲ γαμβαύτου αὐτῆς τῆς κωμῳδίας, ἐς τὸ ἐπὶ τὴν ὀργὴν ἐξηνέχθη, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἣ τῆς αὐτῶν θεῖνα, δόξαι ἐκεῖνον ἀπὸ τῆς αὐδοίου ἀρχαίνας.»

(10) Ex Harpocratione. Confer etiam Athenaeum lib. XII

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ